

மதில்மேல் பூனை

என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்.
என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான். - லூக்கா 11:23

இந்த வேத வசனம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தச் செய்தியை நாம் அடிக்கடி மறுபடியும் மறுபடியுமாக நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதால் இதை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளப்போகிறேன். ஏனென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவோடு உங்களுக்குள்ள தொடர்பு எப்படி இருக்கிறது என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாக இருக்கிறது. அதை வேதத்திலுள்ள ஏனைய வசனங்களைக் காட்டிலும், இந்த வசனமே நமக்கு அதிகமாகத் தெளிவோடு சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்த வசனம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? எந்தவொரு சூழ்நிலையில் நீங்கள் இருந்தாலும், ஒரு பக்கமும் சாராத இடைப்பட்ட நிலை என்று ஒன்று உங்களுக்கு இருக்கவே முடியாது என்பதைத்தான் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. மதில் மேல் பூனை என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல.

லூக்கா 11:23ம் வசனத்தைக் கவனியுங்கள்: “என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான். என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்” என்று நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து அங்கே சொல்லுகிறார். இந்த ஒரு வசனத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு, அதை அழுத்தம் கொடுத்து உச்சரித்து, பலவிதமாக மீண்டும் மீண்டுமாக பலமுறை படிக்கச் செய்து, ஒரு சில சகோதரர்களை அழைத்து ஜெபிக்கும்படிச் செய்து உங்களை இன்று வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டேனென்றாலும்கூட இந்த வசனம் உங்கள் இருதயங்களில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டேயிருந்து, அதன் முக்கியத்துவத்தை உங்களுக்கு உணர்த்தும் என்பதைக் குறித்து எனக்கு சந்தேகமேயில்லை. ஆனால், நான் அப்படி செய்யப் போவதில்லை. இயேசு கிறிஸ்து இந்த வசனத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிற மதில்மேல் பூனை போன்ற இடைப்பட்ட நிலையொன்றில்லை என்கிற அடிப்படை உண்மையை நான் உங்களுக்கு விளக்கப் போகிறேன்.

எந்த சந்தர்ப்பத்தில் நமது ஆண்டவர் இந்த வசனத்தை சொன்னார்?

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாயிலிருந்து வந்த இவ்வார்த்தைகள், அவர் எங்கேயிருந்து எப்படிப் பேசியிருந்தாலும், எந்த சூழ்நிலையில் சொல்லியிருந்தாலும் அது சத்தியமானது. வனாந்திரத்திலிருந்து பேசியிருந்தாலும், கலிலேயாக் கடலில் ஒரு படகில் அமர்ந்து விளக்கியிருந்தாலும், திரளான கூட்டத்தாரிடம் கூறியிருந்தாலும்

ஆண்டவர் கூறிய இந்த வார்த்தைகள் சத்தியமானவை. பிதாவினால் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகளை மட்டுமே அவர் பேசினார். நானே வழி என்று மாத்திரமல்ல, நானே சத்தியமாகவும் ஜீவனாகவும் இருக்கிறேன் என்றும் கூறியிருக்கிறார். இப்போது இந்த வார்த்தைகளை அவர் ஒரு விசேஷமான சூழ்நிலையில் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வார்த்தைகளைக் கூறும்படியான நிலைமைக்கு அந்தச் சூழ்நிலை அவரைக் கொண்டு சென்றது. இவ்வார்த்தைகளைக் கூறும்படியாக கர்த்தராகிய ஆண்டவரைத் தூண்டியது எது?

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கும்படியாக அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் யார்?

அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் மத்தியில், தங்களை அவருக்கு அர்ப்பணித்திருந்தவர்களாகிய அவருடைய சீஷர்களும் இருந்தார்கள் என்பதை முதலாவதாக அறிந்துகொள்ளுகிறோம். இந்த அதிகாரம் எப்படி ஆரம்பிக்கிறது என்பதை கவனியுங்கள்: “அவர் ஓர் இடத்தில் ஜெபம் பண்ணி முடித்த பின்பு, அவருடைய சீஷரில் ஒருவன் அவரை நோக்கி, ஆண்டவரே, யோவான் தன் சீஷருக்கு ஜெபம் பண்ணப் போதித்ததுபோல, நீரும் எங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும் என்றான்.” நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து அதற்கு பதில் அளிக்கிறார். தனக்கு மிகவும் நெருக்கமான சீஷர்களோடு, அவர் அன்போடு பேசிக்கொண்டிருக்கிற காட்சி அங்கு வெளிப்படுகிறது. ஜெபத்தைக் குறித்த அருமையான ஆலோசனைகளை அவர் அங்கு சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்.

நாம் 14 ஆம் வசனத்தில் தொடர்ந்து வாசிக்கிறோம்: “பின்பு அவர் ஊமையாயிருந்த ஒரு பிசாசைத் துரத்தினார். பிசாசு புறப்பட்டுப் போனபின்பு ஊமையன் பேசினான். ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்” என்று. சீஷர்களோடு அவர் அளவளாவிக்கொண்டிருந்த காட்சியிலிருந்து இப்போது இன்னொரு காட்சிக்கு லூக்கா நம்மைக் கொண்டு வருகிறார். இவை இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள காலத்தை லூக்கா விளக்கவில்லை. தங்களுடைய வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்து அவருக்கு மிகவும் நெருங்கியவர்களாக இருந்த சீஷர்கள் மாத்திரமல்ல, ஊமையான பிசாசைத் துரத்தின அற்புதத்தை கண்ட ஜனக்கூட்டம் ஒன்றும் அவரை சூழ்ந்திருந்த வேறொரு காட்சிக்கு லூக்கா நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். அதில் பேசக்கூடாத பிசாசின் ஆவியையுடைய ஒருவனிடம் இயேசு கிறிஸ்து நிகழ்த்திய அற்புதத்தை காண்கிறோம்.

மேலும், 15 ஆம் வசனத்தில் “இவன் பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயெல்செபூலைக் கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான்” என சொல்லுகிற சிலரையும் அந்தக் கூட்டத்தாரின் மத்தியில் நாம் காண்கிறோம். இவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாக இருந்த மதத்தலைவர்கள் என்பதை மற்ற சுவிசேஷங்களிலுள்ள இதே சம்பவத்தின் மூலமாக அறிகிறோம். இவர்கள் இயேசுவுக்கு பின்பாக

சென்று, அவருக்கு விரோதமானவைகளை பரப்புவதையே விடாமல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர் சொல்லுகிறபடி அவர் உண்மையில் மேசியா அல்லவென்றும், அவர் ஓர் ஏமாற்றுக்காரரென்றும் ஜனங்களிடம் கூறிவந்தார்கள். இயேசு பிசாசின் ஆவியைத் துரத்தினதை அவர்களால் மறுக்க முடியாததால், இயேசு பிசாசோடு கூட்டுச்சேர்ந்து கொண்டு பிசாசின் ஆவியைத் துரத்துகிறார் என்று ஜனங்களிடம் கூறினார்கள். பிசாசுகளின் மத்தியில் இவருக்கு செல்வாக்கு உண்டென்றும், அவைகளின் உடன்பாட்டோடுதான் அவர் அவைகளைத் துரத்துகிறார் என்றும் கூறினார்கள். இப்படியான சிந்தனையை உடைய ஓர் அவிசுவாசக்கூட்டமும் அங்கிருந்தது.

16ஆம் வசனத்தில் இன்னொரு பிரிவினரையும் நாம் காண்கிறோம். அவரைச் சோதிக்கும்படி வானத்திலிருந்து ஓர் அடையாளத்தைக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்கும் சிலரையும் நாம் அங்கு பார்க்கிறோம். இவர்கள் ஒருவேளை நமது ஆண்டவரை எதிர்க்கிற விரோதிகளாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இவர்கள் கொஞ்சம் சந்தேகப்பிராணிகள். இயற்கைக்குப் புறம்பானதொரு அற்புதத்தை நாங்கள் இப்போது கண்டது உண்மையாயிருக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான அடையாளங்களைக் காண்பிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் இவர்கள். வானத்திலிருந்து வருகின்ற அடையாளமாக அது இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

நாம் இன்னும் மேலே வாசித்துக் கொண்டு போவோமானால், 27ஆம் வசனத்தில், அவர் இவைகளை சொல்லிக் கொண்டு வருகையிலே ஜனக்கூட்டத்தாரிலிருந்த ஒரு பெண்ணைப் பற்றியும் வாசிக்கிறோம். 'ஜனக்கூட்டத்தாரிலிருந்த' என்கிற வார்த்தையானது, அவர் செய்த அற்புதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்ட திரள்கூட்டத் தாரையும், பிசாசோடு கூட்டுச்சேர்ந்தவராக அவரைக் காண்கிற அவருடைய விரோதிகளையும், அவரை சந்தேகக் கண்ணால் பார்ப்பவர்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் அந்த ஜனக்கூட்டத்திலிருந்து ஒரு பெண் அவரை நோக்கி: "உம்மை சுமந்த கர்ப்பமும் நீர் பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகளென்று சத்தமிட்டுச் சொன்னாள். அதற்கு அவர்: அப்படியிருந்தாலும் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக்கொள்கிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்றார்." அந்தக் கூட்டத்தாரின் மத்தியிலே மிகுந்த உற்சாகமுடையவளாக இந்த ஒரு பெண் காணப்படுகிறாள். இவள் ஒருவேளை மற்றவர்களின் சார்பாகவும் பேசியிருக்கலாம். இயேசுவை யாரென்று அடையாளம் கண்டவளாக இவள் காணப்படுகிறாள். அதை மிகுந்த உற்சாகத்தோடு தனது வார்த்தைகளின் மூலமாக வெளிப்படுத்துகிறாள். அவர் யாரென்பதையும் அவர் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் உணர்ந்தவளாக மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூறுகிறாள். உம்மை சுமந்த கர்ப்பம் பாக்கியமுள்ளது என்கிறாள். உமது தாயார்

ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்கிறாள். ஏன்? இந்தவிதமான வல்லமையான அற்புதத்தை செய்கிற ஒரு மகனைப் பெற்றாளே என்பதால் தான். ஆகவே அவளுடைய பங்காக, இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் அவர் செய்த அற்புதத்தைக் குறித்தும் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு இந்த வார்த்தைகளை மிகுந்த சத்தமாகக் கூறுகிறாள்.

ஆகவே அங்குள்ள சந்தர்ப்பத்தின் பின்னணியில் மூன்று அல்லது நான்குவிதமான மக்கள் இருந்ததை அறிகிறீர்கள். அவருக்கு தங்களை ஒப்புவித்திருந்த சீஷர்கள் அங்கிருந்தார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் என அழைக்கப்பட்ட அவர்கள், பிற்பாடு ஒருவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்தவனாயிருந்தாலும், ஒரு குழுவாக அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்பவர்களாகவும், அதைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும், அவர் எங்கு சென்றாலும் அவரோடு செல்பவர்களாகவும், விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் கீழ்ப்படிதலினாலும் அவரோடு இணைக்கப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். அவருடைய உண்மையான சீஷர்களாகிய இந்தக் கூட்டம் அங்கிருந்தது. அவரைப் பகைத்தவர்களாகிய அவருடைய விரோதிகளும் அங்கிருந்தனர். அவரை சோதிப்பதற்காக வானத்திலிருந்து அடையாளம் கேட்கிறவர்களாகிய பாதி நிச்சயமும், பாதி சந்தேகமும் உடைய கூட்டத்தாரும் அங்கிருந்தனர். இயேசுவின் தாயாரைப் பாக்கியமுள்ளவளாகக் கருதிய அந்த பெண்ணின் மனநிலையைக் கொண்டிருந்தாலும் அதை வெளிக்காட்டாமல் அமைதியாக இருந்த சிலரும் அங்கிருந்திருக்கலாம்.

இவ்விதமாக மூன்று அல்லது நான்குவிதமான மனநிலையைக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தாரின் மத்தியில்தான் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொல்லுகிறார்: 'என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான். என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்.' அவர் கூறுகிற இந்த வார்த்தைகள் எதைத் தெளிவாக விவரிக்கிறதென்றால், இயேசுவைப் பற்றி மூன்று அல்லது நான்குவிதமான எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்த அந்தக் கூட்டத்தாரில் உண்மையில் இரண்டே பிரிவுகள்தான் இருக்கிறது என்பதை விளக்குகிறது. இரண்டே இரண்டு ராஜ்ஜியங்கள்தான் இருக்கிறது என்பதை அவர் நிச்சயமாகக் கூறுகிறார். 17ஆம் வசனத்தில்: அவர்களுடைய சிந்தனைகளை அவர் அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்ஜியமும் பாழாய்ப்போம் . . . சாத்தானும் தனக்குத் தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருந்தால் அவன் ராஜ்ஜியம் எப்படி நிலைநிற்கும் (18) . . . நான் தேவனுடைய விரலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறபடியால் தேவனுடைய ராஜ்ஜியம் உங்களிடத்தில் வந்திருக்கிறதே (20) எனக் கூறுவதைக் காண்கிறோம். ஆகவே இரண்டு ராஜ்ஜியங்கள் மட்டும் இருப்பது நிச்சயம். ஒன்று சாத்தானின் ராஜ்ஜியம், அடுத்தது தேவனுடைய ராஜ்ஜியம். எனவே மனிதர்கள் ஒன்று, அவரோடு